

TEMPS DE PREGÀRIA, *per un temps incert* - 49

Montblanc, 16 de juny de 2021

Oratori de la Plebania

VEN ESPÍRITU DIVINO

Pablo Coloma

(Ven Espíritu) x5

Ven, Espíritu Divino,
manda un rayo de tu lumbre
desde el cielo. (Ven Espíritu)

Ven, oh Padre de los pobres,
luz profunda en tus dones,
Dios espléndido.

No hay consuelo como el tuyo,
dulce huésped
de las almas,
mi descanso.

Suave tregua en la fatiga,
fresco en horas de bochorno,
paz del llanto. (Ven, Espíritu)
(Ven, ven, luz santísima...)

Luz santísima penetra
por las almas de tus fieles
hasta el fondo.

Qué vacío hay en el hombre,
qué dominio de la culpa sin tú soplo.

Lava el rastro de lo inmundado,
llueve Tú nuestra sequía,
¡ven y sánanos! (Ven, Espíritu) x3
(Ven, ven, ven, ven)

¡Ven! Doma todo lo que es rígido,
funde el témpano,
encamina lo extraviado.

Da a los fieles que en ti esperan
tus sagrados siete
dones y carismas.

Da su mérito al esfuerzo,
salvación e inacabable alegría.

Amén. (Ven, Espíritu) x4
(Ven, ven, ven)

INVOCACIÓ INICIAL

HIMNE A LA LLUM

M. Lluïsa Cortès - Cants de la Litúrgia Bizantina

Jesucrist resplendor celestial
reflex gloriós del Déu sant.

Llum que ve del cel,
per omplir els nostres cors.

El sol baixa plàcidament
la nit vindrà a omplir-ho tot.

Llum eternal davant vostre ens prosternem
us adorem.

Glòria a Vós, Pare Sant,
Glòria a Vós, Jesucrist el Senyor
Glòria a Vós, Sant Esperit

Reveu la nostra lloança
oh santa Trinitat.

EVANGELI SEGONS SANT MARC

» Quan es posava en camí, un home s'acostà corrent, s'agenollà davant de Jesús i li preguntà: —Mestre bo, què haig de fer per a posseir la vida eterna?

Jesús li digué: —Per què em dius bo? De bo, només n'hi ha un, que és Déu. Ja saps els manaments: No matis, no cometis adulteri, no robis, no acuisis ningú falsament, no facis cap frau, honra el pare i la mare.

Ell li va dir: —Mestre, tot això ho he complert des de jove.

Jesús se'l mirà i el va estimar. Li digué: —Només et falta una cosa: vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me.

En sentir aquestes paraules, aquell home va quedar abatut i se n'anà tot trist, perquè tenia molts béns.

Llavors Jesús mirà al seu voltant i digué als seus deixebles: —Que n'és, de difícil, per als qui tenen riqueses entrar al Regne de Déu!

Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren molt sorpresos. Però Jesús els tornà a dir: —Fills meus, que n'és, de difícil, entrar al Regne de Déu! És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla que no pas que un ric entri al Regne de Déu.

Els quedaren encara més desconcertats, i es deien els uns als altres:

—Si és així, qui pot salvar-se?

Jesús se'ls mirà i digué: —Als homes els és impossible, però no a Déu, perquè Déu ho pot tot.

Llavors Pere li va dir: —Mira, nosaltres ho hem deixat tot i t'hem seguit.

Jesús digué: —En veritat us ho dic: tothom qui per mi i per l'evangeli hagi deixat casa, germans, germanes, mare, pare, fills o camps, rebrà, ja en el temps present, cent vegades més de cases, germans, germanes, mares, fills, camps, i també persecucions, i, en el món futur, la vida eterna. Molts passaran de primers a darrers, i molts, de darrers a primers.

BENAURANCES

Kairoi, CD Jesús de Natzaret

Serem feliços en la pobresa,
si amb les mans buides veiem
l'amor de Déu,
si a l'esperança obrim el cor,
deixem-ho tot i guanyarem el cel.
Serem feliços en la humilitat,
si ens fem petits i amb el cor
senzill.
Serà la nostra heretat la Terra, la
Terra.

SI EL GRA DE BLAT
NO CAU A TERRA I MOR,
ÉS IMPOSSIBLE QUE DONI
FRUIT.
AQUELL QUE DÓNA
LA VIDA PER AL SEU GERMÀ
TINDRÀ SEMPRE EL SENYOR.

Serem feliços en compartir,
donant de franc quelcom del
nostre temps
a qui se sent sol i oblidat. Podrem
gaudir la vida al Regne Etern.
Serem feliços si som transparents,
si se'ns llegeix als ulls sinceritat.
Podrem sentir dins del cor
el Déu vivent, el Déu vivent.

Serem feliços cercant la pau,
trencant cadenes; vivint en
llibertat;
si desterrem rancúnies i odi.
Esdevindrem fills del Pare Estimat.
Serem feliços els perseguits,
quan perdonem aquell que ens ha
ofès.
El nostre anhel no serà
mai destruït, mai destruït.

DELS SERMONS DE SANT AGUSTÍ D'HIPONA

TRADUCCIÓ. Ferret, Núria. La Paraula era Déu. CPL. Emaús maior 6. Barcelona 2015 p.224

Hem sentit com un ric demanava consell al Mestre bo en preguntar-li què havia de fer per posseir la vida eterna. Gran cosa era el que anhelava i vil allò que es negava a menysprear. Per això, escoltant amb cor pervers aquell a qui havia qualificat de Mestre bo, en estimar més allò que era vil, va perdre la possessió de la caritat. Si no hagués desitjat obtenir la vida eterna, no hauria demanat consell sobre la manera d'aconseguir-la. ¿Per què, germans, va refusar les paraules d'aquell que ell mateix havia qualificat com a Mestre bo i li estava ensenyant la veritat? ¿És que aquest mestre era bo abans d'ensenyar i dolent després d'haver ensenyat? Abans d'ensenyar és anomenat bo. No va escoltar allò que volia, però va escoltar el que calia; havia arribat delerós, però se'n va mandrós. ¿Què hauria passat si li hagués dit: «Perd allò que tens», si se'n va anar trist quan va dir «Posa en lloc segur allò que posseeixes»! Vés -li va dir- a vendre tot el que tens i dóna-ho als pobres. ¿Potser tens por de perdre-ho? Escolta el que segueix: i tindràs un tresor guardat en el cel. Potser hauries confiat la custòdia dels teus tresors a un qualsevol dels teus criats: el custodi del teu or serà el teu Déu. El qui t'ho va donar a la terra, t'ho guarda en el cel. És molt possible que no hagués dubtat en confiar a Crist a el

que tenia, i se'n va anar trist precisament perquè se li va dir: dóna-ho als pobres. És com si es digués a si mateix: Si m'haguéssiu dit: «Dóna'm-ho, jo t'ho guardaré en el cel», no hauria dubtat en donar-ho al meu Senyor, al Mestre bo. Però m'heu dit: dóna-ho als pobres.

Que ningú no tingui por de donar als pobres; que ningú no pensi que ho rep la mà que veu. Ho rep aquell qui et manà de donar. I no ho dic per una impressió meva o per simples conjectures humanes: escolta qui t'ho aconsella i el qui et signa el rebut: quan jo tenia fam -diu-, em donàreu menjar. I quan, després d'enumerar les seves obres de misericòrdia, li diuen li els justos: Senyor, ¿quan us vam veure afamat i us vam donar menjar?, ell respon: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi.

¿I què és el que he rebut?; ¿què és el que dono a canvi? Quan jo tenia fam -diu-, em donàreu menjar. Vaig rebre terra i atorgo cel: vaig rebre beneficis temporals i retorno béns eterns; vaig rebre pa us dono la vida. M'atreveixo a dir encara més: vaig rebre pa, i pa donaré; em vau donar beure, us donaré beure; em vau hostatjar, us donaré una casa; em vau visitar quan era malalt, us donaré la salut; vaig ser visitat a la presó, us donaré la llibertat. El pa que vau donar als meus pobres es va acabar; el pa que jo us donaré enforteix i perdura. Que el Senyor ens ens doni el pa, aquell pa que ha baixat del cel. Quan ens doni el pa, ell mateix se'ns donarà en el pa.

LA VIDA ÉS MÉS VIDA

Toni Torrelles, CD Secrets Interiors

Des d'aquí es veu la vida brollar rere de cada esperança,
de la mort i del final més enllà,
més enllà del que fracassa.

Des d'aquí es veu la vida arrelar bevent de les fonts primeres,
fent present la nostra història i

somniant nova saba que esperona.

I LA VIDA ÉS MÉS VIDA
QUAN UN LA DÓNA
MICA EN MICA, PASSA A PASSA,
COLZE A COLZE,
QUAN BATEGA EN EL TEU COR.

Des d'aquí assumim el risc quan vivim, quan ens fem propers als altres.
Quan volem caminar junts per obrir
nous camins de llibertat.

Des d'aquí estimant tota realitat del més pregon del teu cor.
Des del plor i el mirar transparent,
des del donar-se sens mida.

SALM

Salm 72

¿Qui hi torbo al cel fora de vós?
I si us tinc a vós, res no desitjo a la terra.
El meu cos i el meu cor es desfan,
però Déu serà sempre la meva possessió.

Per a mi és bo d'estar prop de Déu,
de buscar en el Senyor el meu refugi,
i de contar les seves gestes
a les places de la vila de Sió.

Els qui s'allunyen de vós es perden,
feu desaparèixer els qui us són infidels.

SENYOR, TU HO SAPS TOT

L'amor no passarà mai

Has penetrat tots els meus secrets,
Tu saps quan m'assec o quan m'aixeco,
em coneixes molt millor que jo mateix!
molt millor que jo mateix!!!

Senyor! Tu ho saps tot!!!
Tu saps que t'estimo...
Senyor! Tu ho saps tot!!!
Sí!!! jo t'estimo!

Has descobert tot el què vull fer,
saps bé si camino o si reposo,
Tu coneixes bé tots els meus passos!
coneixes bé tots els meus passos!!!

Tu has creat el meu interior,
Tu m'has teixit al ventre de la mare
mentre jo m'anava fent secretament!
m'anava fent secretament!!!

On aniria lluny del teu alè?
On fugiria lluny de Tu?
Si pujava dalt del cel,
o m'ajeia als inferns...
fins i tot allà em vindries a buscar!!!

Tots els anys que m'has destinat,
tots eren inscrits en el teu llibre;
em coneixes des d'abans d'haver nascut!
des d'abans d'haver nascut!!!

DE LA CARTA ALS ROMANS

Rm 12, 1-2

«Germans, **per la misericòrdia que Déu ens té, us exhorto a oferir-vos vosaltres mateixos com una víctima viva, santa i agradable a Déu:** aquest ha de ser el vostre culte veritable. No us emmotlleu al món present; deixeu-vos transformar i renoveu el vostre interior, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu, allò que és bo, agradable a ell i perfecte.

PARENOSTRE

BENEDICCIÓ

SOTA LA VOSTRA PROTECCIÓ

Sota la vostra protecció
ens refugiem, oh santa Mare de Déu.
No desoïu les nostres súpliques,
en les nostre necessitats.
En tots els perills
deslliureu-nos sempre.
Verge gloriosa i beneïda.

UBI CARITAS

Abbà Pater

“Se ami dio sopra ogni cosa,
E il tuo prossimo come te stesso,
Se ami veramente e realmente,
Allora certamente ‘non molesterai’,
Né ‘opprimerai’, ‘non maltratterai’ nessuno,
In particolare ‘la vedova o l’orfano’,
‘Non ti comporterai, pure, da usuraio’,
E ‘se prendi in pegno... Renderai’.” (es 22,20-25).

(Veü del Papa Joan Pau II a l'homília de la visita pastoral a la parròquia Gesù divino lavoratore, roma, 25 octubre 1981)

Ubi caritas et amor, Deus ibi est.

Congregavit nos in unum christi amor.
Exsultemus, et in ipso jucundemur.
Timeamus, et amemus deum vivum,
Et ex corde diligamus nos sincero.

Ubi caritas et amor, Deus ibi est.

Simul ergo cum in unum congregamur,
Ne nos mente dividamur, caveamus.
Cessent iurgia maligna cessent lites,
Et in medio nostri sit christus Deus.
Exsultemus, et in ipso...

Timeamus, et amemus deum vivum,
Gaudium quod est immensum atque
probum,
Saecula per infinita saeculorum.

Amen.

(Sequentia liturgica feria v in cena domini)

*On hi ha caritat i amor, allí hi ha Déu. L'amor
del Crist ens congrega i uneix.
Exultem i en ell alegrem-nos. Temem i
estimem el Déu vivent.
I amb cor sincer també estimem-nos els uns
als altres.*

*On hi ha caritat i amor, allí hi ha Déu.
Quan, doncs, tots ens ajuntem, procurem no
dividir-nos en l'esperit.
Cessin les lluites malignes i les discòrdies.
Que Crist nostre Déu regni entre nosaltres*

*On hi ha caritat i amor, allí hi ha Déu.
Juntament amb els sants, us puguem veure.*

*La vostra faç gloriosa, Crist, Déu nostre. Joia
immensa, joia santa.*

Pels segles infinits de segles. Amén.

MON ÂME SE REPOSE

TAIZÉ

Mon âme se repose en paix sur Dieu seul: de Lui vient mon salut. Oui, sur Dieu seul mon
âme se repose, se repose en paix.

*(Només en Déu reposa la meva ànima,
d'ell em ve la salvació. Sl 62)*

